

γρυδοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ῖ δ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*θ έ μ ι*.
Γ ρ ι ῖ δ ο β ό λ ι, τὸ ὅπ. βλ. : *Μωρή*, μὰ *εἶδα* τὸ 'θελές
 το τόσο γρυδοθέμι κ' ἤκανές το;

γρίδος ὁ, ἀμάρτ. γρίδος Σύμ.

Ἐκ τοῦ *γ ρ ι ῖ δ ι* ὡς μεγεθ.
 Σκωπτικῶς, ἡ γραῖα ἡ νεάζουσα.

γρίλα ἡ, ἀμάρτ. γρίλα Ἰθάκ. Κεφαλλ. — Α. Λασκα-
 ράτ., Λύχν., 47 — *Λεξ.* Δημητρ. *γρίλ-λα* Μεγίστ. *δρίλ-λα*
 Κάρπ. (Ἑλυμπ. κ.ά.) *δρίλ-λα* Κάρπ. (Ἀπέρ.) Πληθ.
γρίλα τά, Ἦπ. (Πλατανοῦς.)

Πιθανὸν ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ᾶ* καὶ τῆς καταλ. -*ί λ α*. Ὁ τ.
δ ρ ῖ λ - λ α μὲ τροπήν τοῦ *γ* εἰς *δ*, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Χ. Παν-
 τελίδ., Φωνητ., 37.

1) Ἡ ρυτίς Ἰθάκ. Κεφαλλ. — Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. —
Λεξ. Δημητρ. : Ὁ λαιμός του εἶναι *γρίλ-λες-γρίλ-λες*
 Μεγίστ. Ἡ ψυχὴ ἀπόκτησε ἠθικὲς παρασαρκίδες, ἠθικὲς
γρίλες καὶ ἀνομοιότητες Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. Συνών.
ζ ά ρ α, *σ ο ύ φ ρ α*. 2) Τὸ μετὰ τὴν βράσιν τοῦ γάλακτος
 σχηματιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ πῖαρ Κάρπ.
 (Ἀπέρ. Ἑλυμπ. κ.ά.) : *Τάραξε* τὴ *δρίλ-λα* μὲ τὸ ἄλα
 Κάρπ. Συνών. *ἄ μ υ λ ο 2*, *ἀ ν θ ό γ α λ α 2*, *ἄ ν θ ο ς 2*,
ἀ φ ρ ό γ α λ α 1, *γ ρ ι ᾶ 11*, *κ α ῖ μ ᾶ κ ι*, *π έ τ σ α*, *τ σ ῖ*
π α, *φ λ έ ν τ ζ α*. 3) Φασίοιοι ἀτελῶς βεβρασμένοι Ἦπ.
 (Πλατανοῦς.) Συνών. *γ ρ ι ᾶ 10*, *γ ρ ι α δ ᾶ κ ι 2*, *γ ρ ι ῖ*
τ σ α 4.

γριλιάζω ἀμαρτ. γριλιάζω Εὐβ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Πε-
 λοπν. (Κυνουρ.) — *Λεξ.* Δημητρ. γριλιάζου Ἦπ. (Πλατα-
 νοῦς.) Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ῖ λ α*.

1) Ρυτιδοῦμαι, κᾶνω πτυχᾶς Εὐβ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. —
Λεξ. Δημητρ. : Τὸ κούτελό σου γριλιάζει, καθὼς μιλεῖς
 Κεφαλλ. Εἶναι παραδουλεμένος καὶ γριλιάσει ἀνῶρου (=προ-
 ὤρως) Ἰθάκ. Σὲ γριλιάσαν τὰ γηρατιά αὐτόθ. Στέγνωσαν
 τὰ νερά καὶ γριλιάσει τὸ χωράφι *Λεξ.* Δημητρ. Μὲ τὸ πρωι-
 νὸ ἀγέρι γριλιάζαν τὰ νερά τῆς λίμνης αὐτόθ. 2) Ρυτιδοῦ-
 μαι, σουφρώνω λόγῳ βρασμοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν βράζω
 Ἦπ. (Πλατανοῦς.) Πελοπν. (Κυνουρ.) Σάμ. : Δὲ γριλιάσει
 τὸ κρέας Σάμ. Γκίσσα ἦταν, παιδάκι μου, καὶ γιὰ τοῦτο
 δὲν ἐγριλιάσει ἀκόμη Κυνουρ. Συνών. *ζ α ρ ώ ν ω*, *σ ο υ*
φ ρ ώ ν ω.

γριλιαστά ἐπίρρ. ἀμάρτ. γριλιαστά *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *γ ρ ι ῖ λ ι α σ τ ό ς*.
 Μετὰ πτυχῶν.

γριλιαστός ἐπίθ. ἀμάρτ. γριλιαστός *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *γ ρ ι ῖ λ ι ᾶ ζ ω*.
 Πτυχωτός.

γριλίτσα ἡ, ἀμάρτ. γριλ-λίτσα Μεγίστ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ῖ λ α*.
 Μικρὰ πτυχὴ τοῦ δέρματος.

γριλόγαλο τό, ἀμάρτ. δριλ-λόγαλο Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ρ ι ῖ λ α*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τ. *δ ρ ῖ λ*-
λ α, καὶ *γ ᾶ λ α*.
Γ ρ ι ῖ λ α 2, ἐνθα καὶ συνών.

γριλοκούκκι τό, ἀμάρτ. γριλοκούκκι Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ρ ι ῖ λ α* καὶ *κ ο υ κ κ ι*.

Κύαμος, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς εἶναι ἐρρυτιδωμένος : Ἐφέ-
 το τὸ *κουκκί* δὲν πέτυχε. Τὸ μαράνανε οἱ κᾶνες κ' ἔγινε
 γριλοκούκκι!

γρίστικος ἐπίθ. Δ. Βουτυρ., Τριανταδύο διηγ., 18
 Διωγμέν. Ἀγάπ., 78 Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογραφ.,
 1. — *Λεξ.* Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ᾶ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ί σ τ ι*-
κ ο ς.

Ὁ προσήκων εἰς γραῖαν ἐνθ' ἄν. : Φωνὲς βραχνὲς γρί-
 στικες Δ. Βουτυρ., Τριανταδύο διηγ., 18. Δὲ ντρέπεσαι νά
 'χης αὐτὲς τίς γρίστικες ιδέες Δ. Βουτυρ., Διωγμέν. Ἀγάπ.,
 78. Συνών. *γ ρ ι ῖ τ ι κ ο ς*.

γρίτικος ἐπίθ. *Λεξ.* Περίδ. Βυζ. γρίτικος Στερελλ.
 (Δεσφ.) *γραιτ'κους* Μακεδ. (Ἀηδονοχ. Βέρ.) *γργίτ'κος*
 Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ᾶ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ί τ ι κ ο ς*.

Γ ρ ι ῖ σ τ ι κ ο ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : *Γίῳ'καν* τὰ
 μοῦτρα τ' σὰ *γργίτ'κο* μ'νι Στερελλ. (Δεσφ.) Αὐτὰ εἶνι
γραιτ'κα μαθάλια (= ἀνόητα λόγια) Μακεδ. (Ἀηδονοχ.)

γρίτσα ἡ, γραιίτσα Εὐβ. (Κονίστρ.) Μέγαρ. Πόντ.
 (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) γρίτσα Ἀττικ.
 Βιθυν. (Τρίγλ.) Εὐβ. (Ὀρ.) Θράκ. (Τσανδ. Τσόρλ.) Σάμ.
 (Μαυραντζ.) Στερελλ. (Ἅγιος Κωνσταντ.) — Σ. Σκίπ.,
 Ἀπέθαντ., 45 — *Λεξ.* Βυζ. Περίδ. Δημητρ. γριγίτσα Βιθυν.
 (Κατιρ.) γργίτσα Ρόδ. γρίτσα Ἀλόνν. Εὐβ. (Αἰδψ. Ἰστ.
 Κάρυστ. Στρόπον. Ψαχν.) Θεσσ. (Κρυόβρ. Πήλ. Συ-
 καμν.) Ἰθάκ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Καλάβρυτ. Κοντογόν.
 Μάν. Μεσσην. Ξεχώρ. Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) Στερελλ.
 (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Τριχων.) Χάλκ. — Α. Πάλλη, Ταμπουρ.
 καὶ Κόπαν., 103. Γ. Ψυχάρ., Ἀγνή 2, 131 Π. Βλαστ.
 Ἀργώ, 209. Α. Μωραϊτίδ., Διηγ. 3, 85 — *Λεξ.* Πρω.
 Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ι ᾶ* ὡς ὑποκορ. διὰ τῆς καταλ. -*ί τ σ α*.

1) Μικρόσωμος γραῖα Ἀλόνν. Βιθυν. (Κατιρ.) Θεσσ.
 (Κρυόβρ. Πήλ. Συκαμν.) Θράκ. (Τσανδ. Τσόρλ.) Μέγαρ.
 Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Μάν. Μεσσην.
 Ξεχώρ. Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
 Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Ρόδ. Σάμ. (Μαυραντζ.) Στε-
 ρελλ. (Ἅγιος Κωνσταντ.) Χάλκ. — Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν.
 Σ. Σκίπης, ἐνθ' ἄν. Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. — *Λεξ.* Περίδ. Βυζ.
 Πρω. Δημητρ. : Τὴν κακομοῖρα τὴ γρίτσα ἔπασσε καὶ τσα-
 κίστηκε Ἀνδρίτσ. Παππούλ. Χατζ. Ἐχω γὼ δύο γρί-
 τσες, τὴ μάνα μου καὶ τὴν πεθερά μου Κοντογόν.
 Εἶνας γραιίτσα στέκ' ἔξ' μερέαν καὶ τουντουνίζ' ἄς σόγ
 κρούον (τουντουνίζ' = τρέμει ὑπερβολικᾶ) Χαλδ. Πέρασε ἔ-
 νας γεροντάκος μὲ τὰ γένια τ', περνάει κ' ἡ γρίτσα καὶ
 τὴν λέγ' Τσόρλ. Εἶχε μιὰ γργίτσα κ' ἔξερεμ πολλὰ παρα-
 μύθια Ρόδ. Πιάσ' τὴ γρίτσα ἀπ' τοῦ χιράξ' Ἀλόνν. ||
 Ἄσμ.

Πῶς νὰ πῶ τὴ γρίτσα μου
 καὶ τὴν παλιονπιθιρίτσα μου
 Κρυόβρ.

Ντάινα, ντάινα ντίτσα
 πέθανε μιὰ γρίτσα
 (παιδικὸν ταχτάρισμα) Πήλ. || Ποιήμ.

